

AKCJA KATOLICKA

DIECEZJI KALISKIEJ

Biuletyn do użytku wewnętrznego Nr 11 (177) 2025

Wolność nigdy nie jest dana raz na zawsze

Miesiąc listopad rozpoczął się Uroczystością Wszystkich Świętych. Każdego roku Kościół w tym dniu oddaje cześć tym wszystkim, którzy już weszli do chwały niebieskiej, a nam z kolei przypomina o drodze, która ma zaprowadzić nas do świętości oraz prawdę o naszej wspólnotcie ze Świętymi, którzy otaczają nas opieką. Dzień później Kościół wspomina wszystkich wiernych zmarłych, pokutujących za grzechy w czyśćcu. Nie mogą oni wejść do nieba, gdyż mają pewne długi do spłacenia Bożej.

Warto może przypomnieć, że prawdę o istnieniu czyśćca Kościół ogłosił jako dogmat na soborze w Lyonie w 1274 r. i na XXV sesji Soboru Trydenckiego (1545-1563), w osobnym dekreście o czyśćcu. Sobór Trydencki orzekł ponadto prawdę, że duszom w czyśćcu możemy bardzo pomagać swoją modlitwą osobistą, pełnym udziałem we Mszy św. w ich intencji, ofiarowaniem za nich odpustów.

Trwający jeszcze Rok Jubileuszowy jest taką doskonałą okazją. Każdego dnia możemy ofiarować taki odpust za zmarłą wybraną osobę, a czy z tego korzystamy? Nie zapominajmy o naszych zmarłych, o każdym zmarłym, oczekującym na naszą modlitwę.

10 dni później obchodziliśmy Święto 11 Listopada i 107. Rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Każdy w swoim sercu odczuwa, że to jedno z najważniejszych polskich świąt narodowych. Upamiętnia rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku.

11 listopada 1918 r. Rada Regencyjna, pełniąca funkcję głowy państwa, przekazała władzę wojskową Józefowi Piłsudskiemu. Polska powróciła na mapę Europy po 123 latach zaborów. Kilka dni później Marszałek, zwracając się w Belwederze do grona najbliższych współpracowników, tak mówił o odzyskanej niepodległości: „*Jest to największa, najdonioślejsza przemiana, jaka w życiu narodu może nastąpić. Przemiana, w której konsekwencji powinno się zapomnieć o przeszłości; powinno się przekreślić wielkim krzyżem starem porachunki (...) A czas przed nami jest krótki i tylko wspólnym*

wysiłkiem możemy zdecydować na jakiej przestrzeni, w jakich granicach naszą wolność obwarujemy i jak silnie staniemy na nogach, zanim dojdą z powrotem do siły i pełnego głosu sąsiedzi ze wschodu i z zachodu”. Czy te słowa nie nabierają dzisiaj szczególnej aktualności?! To Święto, podczas którego ze szczególną wdzięcznością i miłością myślimy o tych, którzy ofiarowali swoje życie i cierpienie za wolną i niepodległą Ojczyznę. Pamiętajmy, że niepodległość i wolność nigdy nie jest dana raz na zawsze. Przypomnijmy jeszcze inne słowa Józefa Piłsudskiego: „*Naród, który traci pamięć przestaje być Narodem – staje się jedynie zbiorem ludzi, czasowo zajmujących dane terytorium*”. Dziękuję wszystkim za udział we Mszach św. w intencji Ojczyzny i jej bohaterów, za zaangażowanie się w przygotowanie okolicznościowych, patriotycznych akademii, za wzięcie udziału w marszach i spotkaniach patriotycznych, a tym, którzy zdecydowali się pojechać do Warszawy, za udział w Marszu Niepodległości.

Verte!

W Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata przypadającą w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, Akcja Katolicka obchodzi swoje patronalne święto. W tym dniu cieszymy się naszą wspólnotą i dziękujemy Bogu, że pozwala nam dążyć do świętości poprzez zaangażowanie w życie Kościoła i w życie społeczne. Dziękuję wszystkim za wysiłek podjęty na rzecz budowania Kościoła i dobra bliźniego zwłaszcza w ostatnim roku. Dziękuję Paniom i Panom Prezesom za prowadzenie parafialnych oddziałów. Dziękuję Ks. Bp. Damianowi Bryłowi, Biskupowi Kaliskiemu, za wsparcie modlitewne i materialne Akcji. Dziękuję wszystkim Księżom Asystentom Parafialnym z Asystentem Diecezjalnym ks. prał. Sławomirem Kęszką na czele, za opiekę duchową i pomoc nam udzielaną. Istniejemy już blisko 30 lat i jakże wiele dobrych dzieł powstało w tym czasie i przyniosło dobre owoce w życiu naszych wspólnot parafialnych, naszych rodzin i w całej Diecezji. Życzę wiele sił duchowych i fizycznych w dalszym zaangażowaniu w całe dzieło Akcji Katolickiej.

Na koniec zachęcam do wzięcia udziału w rekolekcjach dla Akcji Katolickiej Diecezji Kaliskiej. Miejsce – Sadowie u O.O. Pasjonistów koło Ostrowa Wielkopolskiego. Temat związany z hasłem nowego roku liturgicznego: „Uczniowie – misjonarze”. Termin 5-7 grudnia br. od piątkowego wieczoru do niedzielnego południa. Zapisy u Pani Marii Owczarek. Życzę na koniec wszystkim dobrego duchowego przeżycia Adwentu. **Robert Lis**

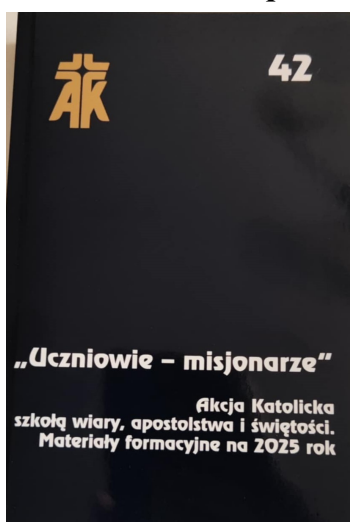
Katecheza I

Znaki czasu teologiczną interpretacją współczesnej historii.

Autorem pierwszej katechezy na 2026 rok jest jeden ze stałych autorów materiałów formacyjnych: ks. Jan Bartoszek. Swą katechezę rozpoczyna krótką modlitwą, słowami skierowanymi do Ducha Świętego: „Pokrzepiaj mnie, pocieszaj mnie. Obiecuję poddać się wszystkiemu, co mnie

spotka z Twojej woli, i przyjmę wszystko, co pragniesz, aby mnie spotkało”. To słowa modlitwy, które powinny towarzyszyć nam w zmaganiach się z naszą historią. W stałej części katechezy „Nauczanie Pisma Świętego” autor ukazuje nam różne jego istotne fragmenty, między innymi znaną wszystkim Ewangelię, ukazującą apostołów udających się do Emaus, spotykających w drodze Jezusa, który wytłumaczył im wszystko co się stało, czego oni dotąd nie potrafili zrozumieć. Im otworzyły się oczy i poznali Jezusa dopiero podczas łamania chleba. Dalej autor przypomina prawdę, że Kościół ma badać znaki czasów i wyjaśniać je w świetle Ewangelii aby móc odpowiadać ludziom na odwieczne pytania dotyczące sensu życia. To co jest charakterystyczne dla współczesnego świata to dający się zauważyć niesamowity okres przemian i szybkie zmiany rozchodzące się na cały świat. Te widoczne zmiany, widoczne bogactwo nie powodują jednak zmniejszenia liczby osób cierpiących, dalej widzimy potworny wprost głód i nędzę. Wyzwolonemu poczuciu wolności towarzyszą nowe rodzaje niewoli społecznej i psychicznej. Poszukiwaniu nowego lepszego porządku społecznego nie idzie w parze z postępem duchowym. Autor daje nam nadzieję, że Lud Boży pobudzany wiarą w to, że prowadzi go Duch Święty, ułatwi rozpoznanie człowiekowi swojego powołania.

Obecnemu rokowi duszpasterskiemu towarzyszy hasło „Uczeń - misjonarz”. Autor wyjaśnia, że w tym rozróżnieniu nie mówi o dwóch osobach czy powołaniach. To każdy z nas ma być uczniem zakorzenionym w Chrystusie i równocześnie misjonarzem. Bo kto spotkał na swej drodze Jezusa i żyje na poważnie Jego Ewangelią musi odczuwać wewnętrzne przynaglenie, aby się swą wiarą dzielić z innymi, by innych do Niego doprowadzić. Ważną sprawą dla nas wszystkich jest zrozumienie czym są „znaki czasu”. Autor wyjaśnia, że są to „zjawiska, wydarzenia czy też procesy, w których przejawia się działanie Ducha Świętego, ingerującego w dzieje ludzkości przez obudzanie i oświecanie ludzkich serc. Znaki czasu wymagają konfrontacji z nauką płynącą z ewangelicznego orędzia oraz zaangażowania poszczególnych chrześcijan”. One, dobrze rozpoznane, nadają właściwy kierunek działalności Kościoła. Dalej autor wyjaśnia, że pojęcie „znaki

czasu” ma swoje korzenie w Biblii. „Znakami czasu” zajmowali się w swoim przepowiadaniu papieże XX wieku. Dla Jana XXIII były przede wszystkim znakami na pomyślne losy Kościoła i świata. Tak naprawdę właściwe podejście do „znaków czasu” może się stać dla Kościoła doskonałą płaszczyzną do jego dialogu ze światem. Kościół ma przecież obowiązek poznawać i rozumieć świat, jego oczekiwania, dążenia i właściwości. Czas jest bowiem kategorią rozumianą w obszarze historii, w której mają miejsce, zdarzenia i impulsy dotyczące każdego z nas, całej ludzkości, ludów i narodów. Bóg wkracza w naszą historię w czasie jaki nam jest przez Niego darowany. Autor przedstawia cechy „znaków czasu”: zmienność, relatywność, powiązanie z życiem, wieloznaczność, wzajemne nakładanie się. Zaznacza też, że aby zrozumieć „znaki czasu” trzeba wyjść od rzeczywistości historycznej i analizy aktualnych przemian na świecie, że trzeba też być ostrożnym aby „znakami czasu” nie nazywać tendencji społecznie szkodliwych, którym trzeba by się poddać a nie na nie wpływać.

Dla członków Akcji Katolickiej „znaki czasu” nabierają znaczenia. Stoimy wobec społeczeństwa, które doświadczyło dramatycznej historii, musiało walczyć o przetrwanie, które dziś również stoi przed podobnymi dramatycznymi wyzwaniem. Dla nas ważną sprawą jest ukazywanie Ojczyzny jako dobra wspólnego, które powinno łączyć wszystkich obywateli. Mamy nadzieję rodzącą się ze spotkania ze Słowem, które zamieszkało między nami. Patrząc na piękną naszą przeszłość powinniśmy z ufnością iść naprzód, budować mosty, rozumiejąc i interpretując „znaki czasu” zgodnie z duchem Ewangelii. Autor kończy katechezę modlitwą o rozeznawanie woli Bożej za wstawiennictwem św. Ojca Pio, niektóre słowa tej modlitwy oby towarzyszyły nam jak najdłużej: „Za Jego wstawiennictwem obdarz mnie niezbędnymi łaskami sprzeciwu wobec każdego zła, które Cię obraża, umiejętnością podejmowania wyboru tego, co się tylko Tobie podoba”. Niechże więc lektura materiałów i ich głębokie przemyślenie będą dla każdego z nas czynnikiem aktywniejszego zaangażowania w życie Kościoła.

(Opracował Marian Rybicki)

„Szczęśliwy ten, kto będzie ucztował w królestwie Bożym”

We wtorek 5 listopada 2025 roku w kościele parafialnym Świętego Benedykta Opatu w Chlewie została odprawiona Msza Święta w intencji zmarłych kapłanów koncelebrzana przez kapłanów Dekanatu Koźminkowskiego. Modlitwą objęliśmy zmarłych kapłanów naszego dekanatu oraz kapłanów szczególnie bliskich naszym sercom, tych, którzy z nami się modlili, udzielali nam sakramentów, prowadzili nas ku Bogu.

Ogromną rolę kapłanów w naszym życiu podkreślił Ks. kanonik Andrzej Antoni Klimek, proboszcz Parafii Wszystkich Świętych w Liskowie i Redaktor Naczelny Dwutygodnika Diecezji Kaliskiej „OPIEKUN”, który w homilii prosił o stałą modlitwę w intencji kapłanów, nie tylko zmarłych (w oktawie Święta Zmarłych) ale również za księży żyjących, którzy nam posługują i szczególnie również w intencji powołań kapłańskich.

Nawiązując do odczytanej przed chwilą Ewangelii (Łk 14, 15-24) **Przypowieść o zaproszonych na ucztę**, kapłan zacytował słowa ucznia skierowane do Jezusa: „Szczęśliwy ten, kto będzie ucztował w królestwie Bożym”, słowa, które zdaniem Księdza Andrzeja często przychodzą nam na myśl w pierwszych ośmiu dniach listopada, *szczęśliwy ten, który okaże się godny swojego powołania, szczęśliwy ten, który będzie oglądał Boga twarzą w twarz*. W tej Ewangelii Jezus przekazuje nam kilka pięknych wiadomości. W momencie gdy sługa na polecenie Jezusa zaprasza wielu gości i stwierdza, że „jeszcze jest wiele miejsca”, to dla nas jest ważna wiadomość, że w Niebie jest MNÓSTWO miejsca, miejsca nie tylko dla świętych, również dla nas! Analizując słowa Ewangelii, stwierdzić należy,

że Bóg zaprasza wszystkich, niektórych w sposób szczególny, zaproszonych w „pierwszym szeregu”, zaproszonych do bliższej współpracy, między innymi również kapłani ale nie tylko.

Niestety, wśród tych osób, które są „bliższymi współpracownikami Pana Boga”, którym też się wydaje, że są godniejszymi bardziej uprzywilejowanymi. Niestety, mogą oni popełnić błędy, mogą w swoim życiu ustawić złe priorytety.

Ewangelia przedstawia trzy wymówki, które zostały przedstawione Gospodarzowi aby usprawiedliwić nieobecność na Jego Uczcie. Wydaje się, że powody nieobecności są bardzo ważne, wymagające znacznej uwagi i obecności w innym miejscu, ale to są jednak złe priorytety. Cóż bowiem jest ważniejsze od zaproszenia na UCZTĘ? Wszyscy jesteśmy zaproszeni.

Przywołując słowa z Liturgii Eucharystii: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata! Błogosławieni, którzy został WEZWANI na UCZTĘ Baranka!”, kaznodzieja stwierdził, że są zaproszenia, które stają się wezwaniem, że tych zaproszeń nie można traktować lekko, których nie można odrzucić, które trzeba traktować jak wezwanie. Gospodarz każe słudze zawołać wszystkich, a później jeszcze PRZYNAGLAĆ do przyjścia na UCZTĘ.

Z takich zaproszeń nie możemy zrezygnować, nie można ich odrzucać, bo przyjęcie zaproszenia to jest nasza droga do zbawienia.

Wsluchując się w słowa księdza, pomyślałam, że powołanymi do bliższej współpracy z Bogiem są członkowie Akcji Katolickiej, zaproszonymi na UCZTĘ są wszyscy ochrzczeni. Ile jednak razy odrzucamy zaproszenie, jakie powody znajdujemy, by to zaproszenie odrzucić? Wszystko wydaje się ważniejsze, może następnym razem odpowiem TAK?

Bardzo ważnym dla nas jest to, abyśmy przyjęli zaproszenie Pana na Jego ucztę. Nie zmieniamy na siłę priorytetów. Przyjdźmy na zaproszenie. Obmyjmy się we Krwi Baranka, posilmy się Jego Ciałem. Wielu jest bowiem, którzy zaproszeni w pierwszym rzędzie, nie znajdują się na Uczcie Pana.

„Albowiem powiadam wam: Żaden z owych ludzi, którzy byli zaproszeni, nie skosztuje mojej uczy”. *Maria Owczarek*

Protokół z XLII. posiedzenia Zarządu DIAK kadencji 2022/2026 z dnia 21.10.2025 r.

Obecnych na zebraniu było 7 członków Zarządu, 1 członek Komisji Rewizyjnej i ks. asystent DIAK Sławomir Kęszka.

1. Spotkanie rozpoczęło modlitwą brewiarzową.
2. Zatwierdzono protokół z ostatniego zebrania Zarządu.
3. Informację o stanie finansów podała skarbnik Ewa Marciniak.
4. Omówiono tematy audycji w Radiu Rodzina na najbliższe wtorki.
5. Wyznaczono tematy i autorów artykułu do biuletynu.
6. Podsumowano udział w uroczystości wprowadzenia relikwii bł. Stanisława Kostki Starowieyskiego w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie. Uczestniczyło 30 osób, członkowie i sympatycy AK. Dziękujemy p. Marianowi Rybickiemu za zorganizowanie wyjazdu.
7. Uzgodniono przebieg uroczystości Patronalnego Święta Akcji Katolickiej w niedzielę Chrystusa Króla Wszechświata
-Kalisz katedra 25.11.2025r. godz. 16.00.
- Konferencja ks. prof. dr hab. Sł. Kęszka.
- Eucharystii przewodniczył będzie ks. bp. Łukasz Buzun.
- Spotkanie przy stole.
8. Prosi się o uregulowanie składek do KIAK, sprawozdanie merytoryczne za rok 2025 oraz zakup materiałów formacyjnych na rok 2026 pt. „Uczniowie misjonarze”.
9. Rekolekcje Akcji Katolickiej odbędą się 5-6-7 grudnia w Sadowiu koło Ostrowa, koszt ok. 300 zł
10. W poczet członków przyjęto 2 osoby z parafii Marii Magdaleny w Krotoszynie – p. Jadwiga Pogoda, p. Teresa Kępińska.
11. Termin następnego spotkania 18.11.2025r.
12. Zebranie zakończono modlitwą.

Protokołowała Maria Wawrzyniak

BIULETYN ZARZĄDU DIAK DIECEZJI KALISKIEJ
Skład i opracowanie: Maria Owczarek
